Divendres 1 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,20-26): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Us dic, doncs: si la vostra justícia no sobrepassa la dels escribes i fariseus, no entrareu al regne del cels.

Heu sentit que es va dir als antics: No mataràs; i el qui mati serà sotmès a judici. Però jo us dic: tot el qui s'enfadi contra el seu germà, serà sotmès a judici; i el qui digui al seu germà "raca" (estúpid), serà sotmès al sanedrí; i qui li digui "neci", serà sotmès a la gehenna del foc. Per tant, si quan presentes la teva ofrena a l'altar, et recordes allí que el teu germà té alguna cosa contra tu, deixa la teva ofrena davant l'altar i ves primer a reconciliar-te amb el teu germà, i després torna-hi i presenta la teva ofrena. Afanya't a avenir-te amb el teu adversari mentre encara fas camí amb ell, no sigui que et faci a mans al jutge, i el jutge a l'agutzil, i et fiquin a la presó. En veritat t'ho dic: No en sortiràs fins que no hagis retornat l'últim cèntim».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Deixa la teva ofrena davant l'altar i ves primer a reconciliar-te amb el teu germà»

Fr. Thomas LANE
(Emmitsburg, Maryland, Estats Units)

Avui, el Senyor, en parlar-nos del que s'escau en els nostres cors, ens convida a convertir-nos. El manament diu «No mataràs» (Mt 5,21), però Jesús ens recorda que existeixen altres formes de barrar la vida als altres. Podem privar-los de la vida, per exemple, conservant en el nostre cor una excessiva ira envers ells, o no tractant-los amb respecte i, àdhuc, insultant-los (cf. Mt 5,22).

El Senyor ens crida a esdevenir persones íntegres: «Deixa la teva ofrena davant l'altar i ves primer a reconciliar-te amb el teu germà» (Mt 5,24), és a dir, la fe que professem en celebrar la Litúrgia hauria d'influir en la nostra vida quotidiana i afectar el nostre capteniment. És per això que Jesús ens demana de reconciliar-nos amb els nostres enemics. Una primera passa en aquest camí de reconciliació és pregar pels nostres enemics, tal com Jesús ho demana. Si ens resulta difícil, aleshores, seria adient recordar i reviure en la nostra imaginació Jesucrist morint per aquells que ens desagraden. Si hem estat greument danyats pels altres, mirem de pregar per tal que cicatritzi el dolorós record i per tal d'assolir la gràcia de poder perdonar. I, alhora que preguem, demanem al Senyor que retrocedeixi amb nosaltres en el temps i al lloc de la ferida —tot reemplaçant-la amb amor— amb vista a esdevenir lliures per a reeixir perdonar.

En paraules de Benet XVI, «si volem presentar-nos davant d'Ell, també hem de posar-nos en camí per anar a l'encontre els uns amb els altres. Per això, cal aprendre la gran lliçó del perdó: no hem de permetre que s'insinuï en el cor el corc del ressentiment, sinó que hem d'obrir el cor a la magnanimitat de l'escolta de l'altre, obrir el cor a la comprensió, a la possible acceptació de les seves disculpes i al generós oferiment de les pròpies».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Res ens s'assembla més a Déu que l'estar sempre disposats a perdonar» (Sant Joan Crisòstom)
- «Que el Senyor, en aquesta Quaresma, ens doni la gràcia d'aprendre a acusar-nos a nosaltres mateixos, cada un en la seva solitud, pregant així: —Tingues pietat de mi, Senyor, ajudeu-me a avergonyir-me i doneu-me misericòrdia, així podré ser misericordiós amb els altres» (Francesc)
- «Des del sermó de la Muntanya, Jesús insisteix en la conversió del cor: la reconciliació amb el germà abans de presentar una ofrena a l'altar, l'amor als enemics i la pregària pels perseguidors, (...), perdonar des del fons del cor en la pregària, la puresa del cor i la recerca del Regne. Aquesta conversió es polaritza tota cap al Pare, és filial» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.608)

Altres comentaris

«Si la vostra justícia no sobrepassa la dels escribes i fariseus, no entrareu al regne del cels»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens crida a anar més enllà del legalisme: «Us dic, doncs: si la vostra justícia no sobrepassa la dels escribes i fariseus, no entrareu al regne del cels» (Mt 5,20). La Llei de Moisès apunta al mínim necessari per a garantir la convivència; però el cristià, instruït per Jesucrist i ple de l'Esperit Sant, ha de procurar superar aquest mínim per arribar al màxim possible de l'amor. Els mestres de la Llei i els fariseus eren complidors estrictes dels manaments; en repassar la nostra vida, qui de nosaltres podria dir el mateix? Anem en compte, doncs, de no menysprear llur vivència religiosa.

El que Jesús ens ensenya avui és a no creure'ns segurs pel fet de complir esforçadament uns requisits amb els quals podem reclamar mèrits a Déu, com feien els mestres de la Llei i els fariseus; sinó més aviat posar l'èmfasi en l'amor a Déu i als germans, amor que ens farà anar més enllà de la freda Llei i reconèixer humilment les nostres faltes en una conversió sincera.

Hi ha qui diu: ‘Jo sóc bo perquè no robo, ni mato, ni faig mal a ningú’; però Jesús ens diu que això no és suficient, perquè hi altres formes de robar i matar. Podem matar les il·lusions d'altri, podem menysprear el proïsme, anul·lar-lo o deixar-lo marginat, li podem guardar rancúnia; i tot això també és matar, no amb mort física, però sí amb mort moral i espiritual.

Al llarg de la vida, podem trobar molts adversaris, però el pitjor de tots és un mateix quan s'aparta del camí de l'Evangeli. Per això, en la recerca de reconciliació amb els germans, hem d'estar primer reconciliats amb nosaltres mateixos. Ens diu sant Agustí: «Mentre siguis adversari de tu mateix, la Paraula de Déu serà adversària teva. Fes-te amic de tu mateix i t'hi hauràs reconciliat».